

مطبوعاتی اعلامیه

په دېموکراسي نظام کي د خلکو رېښتيني استازي ناشوني دي. د کراچي گډوډ سياستونه دا قضيه ثابتوي، چي په دېموکراسي کي يوازي غوره طبقه د خلکو راتلونکي حکومت ټاکي.

(ژباړه)

دا حقيقت په ټوله نړۍ کي روښانه شوی، چي د دېموکراسي تر چتر لاندې ټاکني خلک د خپلو غوښتنو مطابق خپل استازي نه شي ټاکلي؛ بلکي حاکمه غوره طبقه له ټاکنو وړاندې د خپلو خلکو ټاکني د ټاکنيز فساد له لاري محدودوي او بدلوي. هغه گډوډي چي په دغو وروستيو ورځو کي د کراچي په سياست کي رواني وي، دابنبي چي دغه واقعيت په ټول پاکستان کي روان دی. په ناڅاپي ډول د دوو جناحو «متحد قومي حزب» (MQM) تر منځ اېتلاف اعلان شو، ځکه د تصور وړ نه و، چي له اتحاد ۲۴ ساعته وړاندې دغو دواړو رهبرانو اعلان کړی و چي مخالف جناح يې له سياسي پلوه له منځ وړي. که څه هم په ښکاره د ليدو وړ دی، خو په ډاډ سره ويلي شو چي د دغو دواړو جناحو تر شاه د حکومتي غوره طبقې لاس شته. د ډاون ورځپاڼي وويل: «د دواړو حزبونو مرکزي رهبري د هغو قدرتونو په واسطه چي د غونډې لپاره په دفاع وزارت کي احضار شوي وو؛ دغه اعلان وکړ، چي شخړې يې نور د زغم وړ نه دي».

په حقيقت کي د دغو ټاکنيزو لاسوهونو لومړی ځل نه دی، چي په پاکستان کي تر سره کيږي. په ۲۰۰۷م کال کي پخوانی لومړی وزير يې نظير بوتو له نظامي ديکتاتور جنرال پرويز مشرف سره خپل تړون داسي لاسليک کړ، چي يو ځل بيا واک ته ورسېږي.

د امریکا د بهرینو چارو پخواني وزیر کاندولیز اریس پخپل کتاب د لور ویاړ نشت (No Higher Honor) کې د دغه تړون جزیات څرگند کړل. حتی تر دغه وړاندې په ۱۹۹۰یمه لسیزه کې ټاکنې بښي، چې حاکمه غوره طبقه له ټاکنو وړاندې ډاډه وي، چې که خلک هر څوک ټاکي، نو باید د دوی په خوښه وي. په دېموکراتیک نظام کې حاکم د خلکو د ټاکنو د محدودولو په هڅه کې دی، ځکه کوم کسان چې مجلس ته لاره پیدا کوي، د هېواد د سیاستونو او قوانینو د جوړولو قانوني حق لري. نو ځکه له هرو ټاکنو وړاندې د سیاسي حزبونو تر منځ سیالي پیلېږي ترڅو غوره حاکمه طبقه تایید کړي، چې مجلس به د هغوی له غوښتنو سره سم قوانین او سیاستونه رامنځته کړي. خو د دغه نظام بشپړ خلاف، د اسلام په سیاسي نظام (خلافت) کې خلک په خپلو رایو سره خلیفه او د امت مجلس استازي ټاکي؛ ځکه چې دواړه یې د قانون جوړولو هېڅ قدرت نه لري؛ بلکې خلیفه مجبور دی، چې هغه قانون، احکام او سیاستونو پلي کړي، چې له قرانکریم او سنتو څخه اخیستل شوي دي؛ په داسې حال کې چې د امت مجلس د اسلام پر بنسټ د قوانینو تطبیق تضمینوي.

نو ځکه، که خلیفه او د امت مجلس د غوره طبقې په هڅو وټاکل شي، دا حق نه لري چې قوانین رامنځته کړي او واکمنه غوره طبقه نه شي کولی چې پر هغوی فشار راوړي چې د دوی له غوښتنو او سیاستونو سره سم قوانین مطرح کړي. همدا راز، هغه غوره طبقه چې په دېموکراتیک نظام کې شته، هېڅ وخت په اسلامي خلافت کې نشته. له تاریخي پلوه هغه وخت چې د خلیفه منصب له اسلام څخه د کمزوري درک له امله په څو کورنیو کې همداسې پاتې وو؛ حتی په هغه وخت کې هم واک له خلیفه سره و، نه له هغې کورنۍ او غوره حاکمې طبقې سره چې په هغوی پورې تړلی و. همدارنگه خلیفه په خپلواک ډول اسلام تطبیق کاوه او د خلکو چارې یې تنظیمولې. همدا راز نامتو خلفاوو لکه د امویانو په دوره کې عمر بن عبدالعزیز، د عباسیانو په دوره کې هارون الرشید او د عثمانیانو په دوره کې مو سلیمان قانوني ولید، چې له خپلو واکمنیو څخه یې د اسلام او مسلمانانو د پیاوړي کولو لپاره گټه اخیسته. په حقیقت کې خلافت یوازینی نظام دی، چې د خلکو حقوق تضمینوي، ځکه په دغه نظام کې خلک په هېڅ سیاسي حزب او په ټاکنو کې د هغوی په بریاوو پورې تړلي نه دي؛ ترڅو ډاډه شي چې د حاکم تر ټاکنې وروسته خپل حقونه پیدا کولی شي؛ بلکې د خلکو حقونه د الله سبحانه و تعالی د شریعت په واسطه ټاکل کېږي او پر خلیفه لازمه ده چې رعایت یې کړي.

دېموکراسي د پانگوالو او د ځواکمنو سپکولو حکامو نظام دی او ان ښه حکام یې د دولت تر ټولو لږ سرچینې د خلکو لپاره ځانگړې کوي؛ تر څو هغوی د دغو فاسدو او سپکولو حکامو پر وړاندې راپورته نه شي. اوس د دې وخت دی، چې د پانگوالۍ له چل او خیال څخه بهر شو، ځکه د دې لامل کېږي چې د خپل راتلونکي لپاره هوډ ونیسو. په دېموکراسۍ کې سپکولر حکام زموږ په اړه هوډ نیسي. په همدې دلیل د پاکستان خلک اوس هم په پاکستان کې د اسلام د پلي کولو هیله لري. که څه هم هغوی اویا کاله وړاندې د اسلام پر وړاندې خپل راتلونکي ته ژمن وو، په داسې حال کې چې د خپلواکۍ غوښتنې حرکت په دوام کې یې داسې شعار ورکاوه: «د پاکستان رښتیني مانا څه ده؛ لا إله إلا الله.» یوازې په راشده خلافت کې موږ د خپل راتلونکي په اړه په هوډ نیولو کې خپلواک یو؛ ځکه خلیفه او د امت مجلس یوازې له اسلام څخه پیروي کوي.

(أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ)

[ملڪ: ۱۴]

ايا هغه ڇا ڇي موجودات پيدا ڪري، له حاله بي نه دي خبر؟! په داسي حال ڪي ڇي هغه له دقيق اسرار ڇخه خبر دي.

د حزب التحرير - ولايه پاڪستان مطبوعاتي دفتر

د صدور ڪٺه: PR۱۷۰۷۶

۱۴۳۹ د صفر ۲۲ مه

۲۰۱۷ م، د نومبر ۱۱ مه